

Lieta C-389/23

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2023. gada 27. jūnijs

Iesniedzējtiesa:

Amtsgericht Wedding (Vācija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2023. gada 19. maijs

Prasītāja:

Bulgarfrukt – Fruchthandels GmbH

Atbildētāja:

Oranzherii Gimel II EOOD

Lēmums

Lietā

Bulgarfrukt – Fruchthandels GmbH, [...] 81373 Minhene

– prasītāja –

[..]

pret

Oranzherii Gimel II EOOD, [...] 1839 Sofija, Bulgārija

– atbildētāja –

[..]

Amtsgericht Wedding [Vedingas pirmās instances tiesa] 2023. gada 19. maijā nolēma:

I.

Apturēt tiesvedību.

II.

Saskaņā ar LESD 267. pantu uzdot Eiropas Kopienu [Savienības] Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu par Kopienas [Savienības] tiesību interpretāciju:

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1393/2007 (2007. gada 13. novembris) par tiesas un ārpustiesas civillietu un komercietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs (“dokumentu izsniegšana”) un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1348/2000, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1896/2006 (2006. gada 12. decembris), ar ko izveido Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru, ir jāinterpretē tādējādi, ka tās nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, kurā paredzēts, ka pārsūdzības procesā Eiropas maksājuma rīkojums tiesai ir jāatzīst par spēkā neesošu, ja tas nav izsniegts vai nav pienācīgi izsniegts atbildētājam?
- 2) Ja atbilde uz pirmo prejudiciālo jautājumu ir apstiprinoša, vai iepriekš minētās regulas ir jāinterpretē tādējādi, ka tās nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, kurā paredzēts, ka Eiropas maksājuma rīkojuma izpildāmība ir jāatzīst par nepieņemamu, ja maksājuma rīkojums nav izsniegts vai nav pienācīgi izsniegts atbildētājam?
- 3) Ja atbilde uz pirmo prejudiciālo jautājumu ir apstiprinoša, vai Regula Nr. 1896/2006 ir jāinterpretē tādējādi, ka atbildētājs, kuram ir zināms par Eiropas maksājuma rīkojuma izdošanu, bet kuram tas vēl nav izsniegts vai nav pienācīgi izsniegts, vēl nevar pret to efektīvi iebilst?

Pamatojums

I.

Pēc Vācijā reģistrētās prasītājas pieteikuma *Amtsgericht Wedding* – Vācijā kompetentā Eiropas maksājuma rīkojuma izdošanas tiesa – 2019. gada 4. janvārī saskaņā ar Regulu Nr. 1896/2006 izdeva Eiropas maksājuma rīkojumu pret Bulgārijā reģistrēto atbildētāju. Saskaņā ar Regulu Nr. 1393/2007 izsniegšana tika veikta ar Bulgārijas iestāžu starpniecību. Bulgārijas saņēmēja struktūra vēlāk apliecināja, ka izsniegšana ir veikta 2019. gada 26. jūlijā. Tomēr no apliecinājuma saskaņā ar Regulas Nr. 1393/2007 10. panta 1. punktā neizrietēja, ka ir veikta izsniegšana personai, elektroniska izsniegšana, ievietošana pastkastē vai citāda veida nodošana. Gluži pretēji – veidlapas 12.2.1.3. punktā bija norādīts, ka izsniegšana tika veikta ar citu metodi. Sīkāka informācija tika norādīta bulgāru valodā, brīvi tulkojot vācu valodā: “*GPK (Grazhdanski protsesualen kodeks, Bulgārijas Civilprocesa kodekss) 50. panta 2. punkts: Persona ir atstājusi adresi, un tās adrese nav ierakstīta reģistrā. Paziņojumi [...] ir uzskatāmi par izsniegtiem.*” Maksājuma rīkojuma izdošanas tiesa, uzskatot, ka izsniegšana ir veikta pienācīgi,

2020. gada 24. aprīlī pasludināja izpildāmību saskaņā ar Regulas par maksājuma rīkojuma procedūru 18. panta 1. punktu.

Ar 2021. gada 1. marta faksu atbildētāja iesniedza iebildumu pret maksājuma rīkojumu un pakārtoti lūdza “restitutio in integrum”. Šajā ziņā, pievienojot zvērestam pielīdzināmu paziņojumu, tā būtībā atsaucās uz to, ka tā pirmo reizi par Eiropas maksājuma rīkojumu ir uzzinājusi 2021. gada 24. februārī saistībā ar izpildes pasākumiem. Atbildot uz tiesas norādi par pieejamiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, atbildētāja savā 2021. gada 25. marta rakstveida paziņojumā precizēja, ka vēlas iesniegt iebildumu par izsniegšanu saskaņā ar ZPO (*Zivilprozessordnung*, Civilprocesa kodekss) 1092.a pantu.

II.

Atbildētāja apgalvo, ka Eiropas maksājuma rīkojums tai nav izsniegts.

Pārskatīšanas pieteikums saskaņā ar Regulas Nr. 1896/2006 20. pantu visos alternatīvajos gadījumos paredz, ka ir veikta pienācīga izsniegšana, ka ir sācies Regulas Nr. 1896/2006 16. panta 2. punktā paredzētais iebildumu iesniegšanas termiņš un ka iebildums nav iesniegts savlaicīgi. Pēc iesniedzējtiesas lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu Tiesa 2014. gada 4. septembra spriedum[ā] *eco cosmetics* un *Raiffeisenbank St. Georgen*, [apvienotās lietas] C-119/13 un C-120/13, nosprieda, ka Eiropas maksājuma rīkojuma pārskatīšanas procedūra saskaņā ar Regulas Nr. 1896/2006 20. pantu nav piemērojama pēc analogijas, ja izrādās, ka Eiropas maksājuma rīkojums nav izsniegts veidā, kas atbilst šīs regulas 13.-15. pantā noteiktajām minimālajām prasībām. Tiesa arī nosprieda, ka tad, ja šāda kļūda atklājas tikai pēc Eiropas maksājuma rīkojuma pasludināšanas par izpildāmu, atbildētājam ir jābūt iespējai apstrīdēt šo kļūdu, un veiksmīgas apstrīdēšanas gadījumā izpildāmības pasludināšana tiek atzīta par spēkā neesošu. Ja nav Savienības tiesībās paredzēta tiesiskās aizsardzības līdzekļa, šī tiesiskā aizsardzība ir jāgarantē valsts tiesiskajā regulējumā.

[..] [omissis: apsvērumi par agrāko tiesisko situāciju, kas nav piemērojama šajā lietā]

Vēlāk Vācijas likumdevējs ar ZPO 1092.a pantu izveidoja valsts tiesisko regulējumu par specializētu tiesiskās aizsardzības līdzekli. Minētajā tiesību normā ir noteikts:

Tiesiskās aizsardzības līdzekļi Eiropas maksājuma rīkojuma neizsniegšanas vai nepienācīgas izsniegšanas gadījumā

(1) 1 Atbildētājs var lūgt atcelt Eiropas maksājuma rīkojumu, ja Eiropas maksājuma rīkojums tam

1. nav izsniegts vai

2. ir izsniegts veidā, kas neatbilst Regulas (EK) Nr. 1896/2006 13.-15. pantā noteiktajām prasībām.

2 Pieteikumu iesniedz mēneša laikā no brīža, kad atbildētājs ir uzzinājis vai būtu varējis uzzināt par Eiropas maksājuma rīkojuma izdošanu vai izsniegšanas nepilnībām. 3 Ja tiesa apmierina pieteikumu ar pamatojumu, kas minēts pirmajā teikumā, Eiropas maksājuma rīkojums tiek atzīts par spēkā neesošu.

(2) 1 Ja pieteikuma iesniegšanas brīdī saskaņā ar 1. punkta pirmo teikumu tiesa jau ir pasludinājusi maksājuma rīkojumu par izpildāmu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1896/2006 18. pantu un tagad apmierina pieteikumu, tā atzīst maksājuma rīkojuma izpildāmību par nepieņemamu. 2 1. punkta trešo teikumu piemēro *mutatis mutandis*.

(3) 1 Nolēmums tiek pieņemts, izdodot rīkojumu. 2 Rīkojums nav pārsūdzams. 3 1092. panta 2.-4. punktu piemēro *mutatis mutandis*.

III.

Par pirmo prejudiciālo jautājumu

- 1 Iesniedzējtiesas skatījumā Eiropas maksājuma rīkojums netika pienācīgi izsniegts. Lai gan Bulgārijas saņēmēja struktūra izsniegšanas apliecinājumā ņēma vērā, ka izsniegšana ir veikta pienācīgi, no tajā ietvertās informācijas tulkojuma neizriet saskaņā ar Kopienų [Savienības] tiesībām pienācīgs izsniegšanas veids. Drīzāk saņēmēja struktūra norādīja, ka atbildētāja jau ir atstājusi norādīto adresi, un, pamatojoties uz joprojām esošajiem ierakstiem reģistrā, tiek ņemts vērā, ka izsniegšana tomēr ir uzskatāma par notikušu. Tālab saņēmēja struktūra uzskatīja, ka izsniegšana ir notikusi, pamatojoties tikai uz juridisku fikciju, kas (acīmredzot) izriet no Bulgārijas valsts tiesībām. Tādējādi acīmredzami nav ievērotas stingrākās minimālās prasības attiecībā uz pienācīgu izsniegšanu, kādas izriet no Regulas par maksājuma rīkojuma procedūru 12. panta 5. punkta un 13.-15. panta; atšķirībā no tā, kas, iespējams, noteikts Bulgārijas valsts tiesībās, tajos nav paredzēta fiktīva izsniegšana, kas balstīta tikai uz ierakstiem komercreģistrā.
- 2 Vispirms iesniedzējtiesa vēlas norādīt, ka principā tā uzskata ZPO 1092.a panta noteikumus par apšaubāmiem no Savienības tiesību viedokļa arī tāpēc, ka tiesiskās aizsardzības līdzeklis ir izstrādāts tā, lai tas būtu saistīts ar termiņu, un termiņa sākšanās ir saistīta ar brīdi, kad atbildētājs tikai uzzina par maksājuma rīkojuma izdošanu vai par izsniegšanas nepilnībām, bet tā rīcībā tikmēr nav obligāti jābūt maksājuma rīkojumam vai tam pat nav jāzina, kurā tiesā vai saistībā ar kādu lietas numuru tas varētu iesniegt pārsūdzību. Vēl vairāk, termiņam ir jāsākas arī tad, ja atbildētājam varēja būt bijusi zināma tikai šāda informācija, t.i., gadījumā, ja atbildētājs vieglas neuzmanības dēļ nezināja par maksājuma rīkojuma esamību.

Taču iesniedzējtiesa nevar padarīt šo aspektu par prejudiciālā jautājuma priekšmetu šajā lietā, jo tas nav nozīmīgs lietas izspiešanai. Atbildētāja ir

norādījusi un ticami pierādījusi, ka tā pirmo reizi par maksājuma rīkojumu uzzināja 2021. gada 24. februārī. Ne tikai tās 2021. gada 25. marta rakstveida paziņojums, ar kuru tā nepārprotami izmantoja tiesiskās aizsardzības līdzekli saskaņā ar ZPO 1092.a pantu, bet jau tās 2021. gada 1. marta paziņojums (iebildums un “pieteikums par *restitutio in integrum*”) bija interpretējams kā tiesiskās aizsardzības līdzeklis saskaņā ar ZPO 1092.a pantu. Tas tādēļ, ka pamatojumā tā būtībā atsaucās tikai uz neveiktu izsniegšanu. 2021. gada 1. marta pieteikums bija atbilstīgs ZPO 1092.a panta 1. punkta otrajā teikumā noteiktajam termiņam, tāpēc jautājums, vai šī tiesību norma nav piemērojama arī termiņa noteikuma dēļ, nevar būt nozīmīgs šīs lietas izspriešanai.

- 3 Tomēr lietas izspriešanai nozīmīgs ir jautājums par tiesiskajām sekām, kas ir jākonstatē iesniedzējtiesai.

Tiesa spriedum[ā] *eco cosmetics* un *Raiffeisenbank St. Georgen* ir nospriedusi, ka valsts tiesiskās aizsardzības līdzeklim, ar kuru atbildētājs veiksmīgi apgalvo, ka Eiropas maksājuma rīkojums tam nav izsniegts vai nav pienācīgi izsniegts, ir jāizraisa izpildāmības pasludināšanas spēkā neesamība. Iesniedzējtiesa to saprot tikai kā minimālo prasību, kas principā neizslēdz atšķirīgu valsts tiesisko regulējumu. Tomēr iesniedzējtiesai ir radušās šaubas, vai var pastāvēt pēc tam izveidotais Vācijas tiesiskais regulējums, kas ir ievērojami stingrāks nekā Tiesas spriedums. Saskaņā ar ZPO 1092.a panta 1. punkta trešo teikumu tad, ja Eiropas maksājuma rīkojums vispār nav izsniegts vai nav pienācīgi izsniegts, tiesai pēc atbildētāja pieteikuma tas ir jāatzīst par spēkā neesošu.

a. Iesniedzējtiesas skatījumā ZPO 1092.a panta 1. punkts ir pretrunā Regulas Nr. 1896/2006 normām, it īpaši tās 16. un 17. pantam. ZPO 1092.a panta 1. punkts attiecas uz gadījumu, kad Eiropas maksājuma rīkojums vispār nav izsniegts vai nav pienācīgi izsniegts, tātad situāciju, kad iebildumu iesniegšanas termiņš vēl nemaz nav sācies. Jau principā nevajadzētu būt vajadzībai pēc tiesiskās aizsardzības, izveidojot īpašu tiesiskās aizsardzības līdzekli, ar kuru atbildētājs var aizstāvēties pret Eiropas maksājuma rīkojumu, ja par sliktu atbildētājam iebildumu iesniegšanas termiņš vēl nemaz nav sācies. Iesniedzējtiesas skatījumā tas vienlaikus ir Regulas Nr. 1896/2006 noteikumu pārkāpums. Tas tādēļ, ka tajā kā tiesiskās aizsardzības līdzeklis pret Eiropas maksājuma rīkojumu ir paredzēts tikai iebildums saskaņā ar 16. pantu, kura sekas saskaņā ar 17. pantu savukārt ir tādas, ka tiesvedība turpinās izcelsmes dalībvalsts kompetentajās tiesās. Turpretim ZPO 1092.a panta 1. punktā ir paredzēts, ka atbildētājs jau daudz agrāk var izmantot citu tiesiskās aizsardzības līdzekli, nevis iebildumu, ar kuru tas turklāt var panākt, ka Eiropas maksājuma rīkojums kopumā tiek atzīts par spēkā neesošu. Tādējādi atbildētājam ir iespēja pilnībā novērst [regulas] 17. pantā paredzēto faktisko apstākļu noskaidrošanu lietu izskatošajā tiesā. Tāpēc iesniedzējtiesa uzskata, ka minētā [ZPO] norma ir pretrunā Savienības tiesību normu pārākuma principam.

b. Šaubas par ZPO 1092.a panta 1. punkta noteikumu iesniedzējtiesai ir arī tāpēc, ka jautājums par to, vai Eiropas maksājuma rīkojums tiek atzīts par spēkā

neesošu vai – kā paredzēts Regulas Nr. 1896/2006 17. pantā – tiek uzsākta tiesvedība, galu galā ir atkarīgs no nejaušībām: ja maksājuma rīkojuma izdošanas tiesa pati konstatē, ka Eiropas maksājuma rīkojums vispār vēl nav izsniegts vai nav pienācīgi izsniegts, tā (protams) pēc savas iniciatīvas uzsāk jaunu izsniegšanas procesu, kas pēc tam var izraisīt turpmākās tiesiskās sekas saskaņā ar regulas 16. un 17. pantu vai kura rezultātā, ja netiek iesniegts iebildums, tiek izdots galīgs maksājuma rīkojums. Turpretim, ja atbildētājs šādā situācijā jau iepriekš nejauši uzzina (piemēram, saistībā ar izsniegšanu nepareizam adresātam, kurš par to paziņo, vai saistībā ar izsniegšanu bez nepieciešamā tulkojuma), ka ir izdots Eiropas maksājuma rīkojums, un izmanto *ZPO* 1092.a pantā paredzēto tiesiskās aizsardzības līdzekli, maksājuma rīkojums kā tāds tiesai būtu pilnībā jāatceļ un tiesvedība galīgi jāizbeidz par labu atbildētājam. Ja tomēr tikai no nejaušības ir atkarīgs, vai tiesa pati atzīs izsniegšanas nepilnību, vai maksājuma rīkojums pēc tam tiks atzīts par spēkā neesošu vai arī vēlāk tiks uzsākta tiesvedība, tā iesniedzējtiesas skatījumā ir objektīvi nepamatota nevienlīdzīga attieksme tiesisko seku ziņā.

c. Kā izriet no Regulas Nr. 1896/2006 9. apsvēruma, tās mērķis ir vienkāršot un paātrināt iespēju celt vai precizēt pārrobežu civilprasības. Saskaņā ar šīs regulas 1. un 2. apsvērumu tās mērķis ir veicināt iekšējā tirgus netraucētu darbību, novēršot šķēršļus civilprocesa norisei. Iesniedzējtiesa saskata arī pierādījumus bažām, ka *ZPO* 1092.a pantā paredzētais tiesiskās aizsardzības līdzeklis var arī kavēt regulas praktisko iedarbību šo mērķu sasniegšanā. Tas tādēļ, ka tad, ja kreditoram ir jārisina jautājums par to, vai savus prasījumus pieteikt parastā tiesvedībā vai ar Eiropas maksājuma rīkojuma procedūras palīdzību, un ja *ZPO* 1092.a pants tiks piemērots arī turpmāk, kreditoram būs jāņem vērā arī risks, ka maksājuma rīkojums jau var tikt galīgi atcelts, pat ja tas vēl nav likumīgi stājies spēkā pret atbildētāju. Tā rezultātā prasītājam būtu ne tikai jāsedz Eiropas maksājuma rīkojuma procedūras izmaksas, bet tam arī būtu jāceļ prasība par saviem prasījumiem jaunā tiesvedībā, pieļaujot, iespējams, ievērojamu kavēšanos. Atkarībā no konkrētās lietas situācijas prasītājs tādā gadījumā var pat pilnībā nespēt īstenot savus prasījumus, proti, ja jaunas tiesvedības uzsākšanas brīdī jau ir iestājies noilgums. Tāpēc *ZPO* 1092.a panta noteikumi var izraisīt to, ka iespēja īstenot prasījumu ar Eiropas maksājuma rīkojuma procedūras palīdzību tiek izmantota tikai reti.

d. Iesniedzējtiesa uzskata, ka tās šaubas par *ZPO* 1092.a pantu pastiprina arī līdzšinējā Tiesas judikatūra. 2017. gada 2. marta spriedumā *Henderson*, C-354/15, Tiesa ir nospriedusi, ka Regulas Nr. 1393/2007 II pielikumā minētās veidlapas nenosūtīšana nenozīmē visas līdzšinējās izsniegšanas spēkā neesamību, bet tikai var izraisīt to, ka tiesai ir jāpapildina izsniegšana ar trūkstošo elementu. To, ka šis princips ir piemērojams arī attiecībā uz izsniegšanu Eiropas maksājuma rīkojuma procedūrā, Tiesa ir atzinusi 2018. gada 6. septembra spriedumā *Catlin Europe SE*, C-21/17. Ja jau izsniegšana kopumā nav uzskatāma par spēkā neesošu tās veikšanas problēmu dēļ, šādas tiesiskās sekas vēl jo vairāk būtu jāizslēdz attiecībā uz izsniedzamo dokumentu kopumā. Piemēram, arī būtu jāsaprot, ka spriedumā

Catlin Europe SE (49. punkts) Tiesa ir arī minējusi, ka izsiedzamais dokuments nebūtu uzskatāms par spēkā neesošu nepareizas izsniegšanas dēļ.

Iesniedzējtiesas paustās šaubas par *ZPO* 1092.a panta noteikumiem var pamatot arī ar to, ka jaunākās Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 2020/1784 (2020. gada 25. novembris) par tiesas un ārpus tiesas civillietu un komerclietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs 12. panta 5. un 6. punktā tagad ir paredzēti tiesiskās aizsardzības līdzekļi attiecībā uz izsniegšanas nepilnībām, bet ne attiecībā uz izsniegšanas kopumā vai – kā tas būtu šajā lietā – visa izsiedzamā dokumenta spēkā neesamību.

IV.

Par otro prejudiciālo jautājumu

Ja, kā šajā lietā, tiesa jau ir pasludinājusi Eiropas maksājuma rīkojumu par izpildāmu, *ZPO* 1092.a panta 2. punktā ir paredzēts, ka tiesa pasludina arī maksājuma rīkojuma izpildāmību par nepieņemamu.

Ja Tiesa saistībā ar pirmo prejudiciālo jautājumu uzskatīs, ka tāds noteikums, kāds ieviests *ZPO* 1092.a panta 1. punktā, nav saderīgs ar Kopienas [Savienības] tiesībām, arī *ZPO* 1092.a panta 2. punkta noteikums – ja to piemēro tieši – vairs nebūs piemērojams. Tas tādēļ, ka tā pamatā ir pieņēmums, ka tiesa ir apmierinājusi pieteikumu saskaņā ar 1. punktu un tajā – attiecīgi, kaut vai varbūt tikai deklaratīvi – ir paredzēts, ka pēc tam ir arī jāatzīst, ka maksājuma rīkojuma izpildāmība ir pasludināma par nepieņemamu.

Tomēr, ja Tiesa secinās, ka *ZPO* 1092.a panta 1. punkts nav piemērojams, iesniedzējtiesai rodas jautājums, vai valsts tiesiskās aizsardzības līdzekļa pēc analogijas ar *ZPO* 1092.a panta 2. punktu kontekstā – atsevišķi – varētu atzīt, ka maksājuma rīkojuma izpildāmība tiek pasludināta par nepieņemamu. Tomēr arī šajā ziņā pastāv šaubas. Spriedum[ā] *eco cosmetics* un *Raiffeisenbank St. Georgen* Tiesa ir vienīgi formulējusi, ka ar tiesas spriedumu ir jāpanāk izpildāmības pasludināšanas spēkā neesamība. Savukārt, ja tiesa pēc analogijas ar *ZPO* 1092.a panta 2. punktu atzītu, ka maksājuma rīkojuma izpildāmība nav pieļaujama, tas saskaņā ar formulējumu ilgstoši liegtu izpildi, lai gan ir iespējamās situācijas, kad pēc veiktas pienācīgas izsniegšanas Eiropas maksājuma rīkojums tad būtu izpildāms.

V.

Par trešo prejudiciālo jautājumu

Lietās *Henderson* un *Catlin Europe SE* Tiesa ir nospriedusi, ka tad, ja izsniegšana tiek atzīta par nepienācīgu, tiesai ir jāveic izsniegšana vai tā jāpapildina ar trūkstošo elementu.

Šajā pamatlietā 2019. gada 26. jūlija Eiropas maksājuma rīkojuma izsniegšana, kā norādīts, iesniedzējtiesas skatījumā nebija pienācīga. Ar 2021. gada 1. marta vēstuli atbildētāja papildus tiesiskās aizsardzības līdzeklim, kas turpmāk tiek interpretēts kā pieteikums saskaņā ar ZPO 1092.a pantu, iesniedza arī iebildumu pret Eiropas maksājuma rīkojumu. Šajā brīdī iebildumu iesniegšanas termiņš vēl nebija sācies. Tomēr iesniedzējtiesa pēc tam atkārtoti oficiāli neizsniedza maksājuma rīkojumu atbildētājam, jo tai par to jau bija zināms saistībā ar izpildes procedūru. Uzdodot trešo prejudiciālo jautājumu, iesniedzējtiesa jautā, vai atbildētājs var efektīvi iebilst pret spēkā esošu Eiropas maksājuma rīkojumu, pirms tas tam ir pienācīgi izsniegts visos aspektos.

Šajā ziņā iesniedzējtiesas skatījumā ir nepieciešams precizējums, jo Tiesa lietās *eco cosmetics* un *Raiffeisenbank St. Georgen* (42. punkts) ir nospriedusi, ka “Regulas Nr. 1896/2006 16. un 17. pantā paredzētās iebilduma procedūras piemērošana nav iedomājama tādos apstākļos kā pamatlietās esošie.” Tālāk Tiesas formulējums ir šāds (49. punkts): “Ievērojot iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz pirmo jautājumu atbildams, ka Regula Nr. 1896/2006 ir jāinterpretē tādējādi, ka šīs regulas 16.-20. pantā paredzētās procedūras nav piemērojamas, ja izrādās, ka Eiropas maksājuma rīkojums nav izsniegts atbilstoši minētās regulas 13.-15. pantā noteiktajam prasību minimumam.”

Vienā Vācijas tiesību doktrīnas daļā no šiem formulējumiem ir secināts, ka tādējādi Tiesa ir vēlējusies noteikt, ka atbildētājs, kuram vēl nav pienācīgi izsniegts maksājuma rīkojums, – neraugoties uz to, ka tam ir zināms par tā pastāvēšanu – arī nevar preventīvi iesniegt pret to iebildumu noteiktajā termiņā.

Ja Tiesa tomēr – kā tas daļēji tika saprasts – vēlētos izslēgt atbildētāja tiesības šajā brīdī iesniegt iebildumu, iesniedzējtiesas skatījumā attiecīgā atbildētāja procesuālās tiesības tiktu ierobežotas tiktāl, ka tiktu būtiski ierobežota Regulā Nr. 1896/2006, tostarp 16. pantā, paredzētā tiesiskā aizsardzība. Piemēram, atbildētājs, kuram ir izsniegts Eiropas maksājuma rīkojums bez nepieciešamā tulkojuma, bet kurš preventīvi jau ir iesniedzis iebildumu, tādējādi, ka tam vēlāk vēl tiek izsniegts tulkojums (atbilstoši spriedumos *Henderson* un *Catlin Europe SE* noteiktajām prasībām) un ka tas otrreiz neiesniedz iebildumu – jo uzskata, ka to jau ir efektīvi izdarījis –, varētu tikt galīgi notiesāts, jo tā pirmais iebildums tiktu uzskatīts vispār par nepieņemamu.

Tā kā nav skaidrības par to, kā ir jāsaprot Tiesas spriedums, citās Eiropas maksājuma rīkojuma procedūrās pašlaik iesniedzējtiesa rīkojas tā, ka iebildumu pret izpildāmības spēkā esamību gadījumā tā preventīvi veic atkārtotu izsniegšanu un vienlaikus aktīvi paziņo atbildētājam, ka tas preventīvi vēl 30 dienu laikā var iesniegt jaunu iebildumu, lai nekādā gadījumā neciestu no negatīvām tiesiskajām sekām. Tas tādēļ, ka atbildētājs parasti pats nenonāks pie secinājuma, ka tam pēc izsniegšanas papildināšanas ir jāiesniedz jauns iebildums, pat ja tas to jau bija izdarījis iepriekš. Tomēr iesniedzējtiesas skatījumā no nejaušības, vai tiesa sniedz šo paziņojumu un/vai pēc tam faktiski vēlreiz savlaicīgi tiek iesniegts iebildums,

nevar būt atkarīgs, vai atbildētājs var efektīvi aizstāvēties pret Eiropas maksājuma rīkojumu.

Tālab iesniedzējtiesa, arī pamatojoties uz attiecīgajām diskusijām tiesību doktrīnā, vēlas noskaidrot, vai Tiesa iepriekš minētā sprieduma 42. un 49. punktā vēlējas uzskatīt priekšlaicīgas iebilduma iesniegšanas tiesības par nepieņemamām.

Tāpēc, ja Tiesa secinās, ka šajā situācijā iebildumu var iesniegt jau pirms pienācīgas izsniegšanas noteiktajā termiņā, iesniedzējtiesa arī attiecībā uz pamatlietu uzskata, ka – ja maksājuma rīkojums pirmā un otrā jautājuma kontekstā paliek spēkā, bet izpildāmības pasludināšana ir jāatceļ – tā pēc tam var nodot lietu tieši valsts tiesai saskaņā ar Regulas Nr. 1896/2006 17. pantu bez nepieciešamības veikt jaunu izsniegšanu un atbildētājam iesniegt jaunu iebildumu.

VI.

Iesniedzējtiesai ir jāvēršas Tiesā saskaņā ar LESD 267. panta trešo daļu. Tas tādēļ, ka saskaņā ar ZPO 1092.a panta 3. punkta otro teikumu *Amtsgericht Wedding* – Vācijā kompetentās Eiropas maksājuma rīkojuma izdošanas tiesas – spriedumus nevar pārsūdzēt.

[..]

DARBA VĒRŠUMS